

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4347/2023
04.12.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Иван Вуловић, адвокат из ..., против туженог АД „Аеродром Никола Тесла“ Београд, чији је пуномоћник Драган Нинковић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1774/23 од 26.04.2023. године, у седници одржаној 04.12.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1774/23 од 26.04.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1774/23 од 26.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П1 56/21 од 21.09.2021. године, којом је одбијен тужбени захтев да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број ДРО ../2020 од 24.11.2020. године као неоснован, одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљу врати у радни однос као неоснован, обавезана тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.250,00 динара и одбијен захтев тужиље да се обавезе тужени да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиље и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију тужиље.

Врховни суд је испитао правноснажну пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20 и 10/23 – др. Закон, у даљем тексту: ЗПП) и оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а из образложења ревизије произлази да се њом указује на то да је првостепени суд у поступку починио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези чланова 8. и 355. став 5. ЗПП, те како се ревизијом не указује на битне повреде одредаба парничног поступка учињеног пред другостепеним судом, ови наводи ревизије нису цењени.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог на неодређено време на радном месту Тужени је 29.03.2017. године, донео решење о мировању радног односа којим је тужили одобreno мировање радног односа почев од 01.04.2017. године због упућивања супруга тужиле на рад у иностранство у Амбасадру РС у ..., и одређено је да је тужила дужна да се врати на рад у року од 15 дана од дана престанка обављања послова њеног супруга у иностранству, под претњом последица отказа. Супруг тужиле је решењем Министарства спољних послова од 14.09.2016. године премештен на дужност у Амбасадру РС у ... и ступио је на дужност 21.10.2016. године, на период од четири године, где ће са њим боравити и супруга, овде тужила. Решењем туженог ДРО ./2020 од 24.11.2020. године, тужили је отказан уговор о раду закључно са 24.11.2020. године или најкасније даном достављања тог решења, због тога што се није вратила на рад код туженог у року од 15 дана од дана истека рока мировања радног односа из члана 79. Закона о раду. Решењем о мировању радног односа од 29.03.2017. године, одређено да је тужила дужна да се врати на рад у року од 15 дана од дана престанка обављања послова њеног супруга у иностранству у амбасади РС, у ..., а да јој се у супротном може отказати уговор о раду. Тужилин супруг је ступио на дужност у Амбасаду у ... 22.10.2016. године, на период од четири године, из чега произлази да је тужила у року од 15 дана од 22.10.2020. године, када је њеном супругу престало обављање послова у иностранству, односно конкретно од 06.11.2020. године била дужна да се врати на рад, што она није учинила. Тужила се није вратила на рад у року одређеном решењем туженог о мировању радног односа од 29.03.2017. године, Туженог није обавестила о промењеним околностима, нити је поднела нову молбу са одговарајућим доказима за продужење статуса мировања радног односа, У периоду од 20.10.2020. године до 24.11.2020. године, није се обраћала туженом у било каквој форми. Запослени код туженог су, кад је тужили истекао рок на којој је одобreno мировање радног односа, покушавали да је контактирају на број телефона који је постојао у евиденцији кадровске службе туженог, али је тај број био недоступан, покушали су да успоставе контакт и преко организационе јединице у којој је тужила радила, међутим ни запослени у тој организационој јединици нису имали било какво обавештење о тужили.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, супротно наводима ревизије, правилном применом одредаба чланова 79. и 179. став 1. тачка 3) Закона о раду, донели одлуку о тужбеном захтеву тако што је првостепени суд тужбени захтев одбио а другостепени суд потврдио првостепену пресуду, дајући за своју одлуку разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Како се у ревизији понављају жалбени разлози, које је другостепени суд правилно ценио, Врховни суд је закључио да није потребно да детаљно образлаже своју пресуду којом се ревизија одбија као неоснована, те је применом одредбе члана 414. став 2. ЗПП, донета одлука као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић